

חוק שירותי הכבאות, תשי"ט-1959 *

1. בזוק זה —
 "כבאי מתנדב" — אדם שהתחייב למלא תפקיד ביחידת כבאים, שלא בשכר, כתנאים שנקבעו בתקנות;
 "רשות כבאות" —
- (1) לגבי תחום איגוד ערים ששירותי כבאות כלולים בתפקידיו — אותו איגוד ערים;
 (2) לגבי תחום רשות מקומית שאינה מואגדת באיגוד ערים כאמור — אותה רשות מקומית;
 "רשות מקומית" — עיריה או מועצה מקומית;
 "שירותי כבאות" — לרבות ציוד, מיתקנים וחמרים לכיבוי דליקות.
2. רשות כבאות חייבת להבטיח את שירותי הכבאות לכיבוי דליקות בתחומה ולמניעת דליקות או התפשטותן של דליקות לתחומה או מעבר לתחומה, וכן להצלת נפש ורכוש.
3. רשות כבאות רשאית להעסיק יחידת כבאים או להשתמש בציודה גם מחוץ לתחומה.
4. לשם מילוי תפקידיה לפי סעיף 2, חייבת רשות כבאות —
- (1) להקים ולהחזיק בתחומה יחידה או יחידות של כבאים לפי תקן שיקבע שר הפנים (להלן — יחידת כבאים) ולאמן את הכבאים לתפקידיהם כמכבי אש;
 (2) לרכוש, להתקין ולהחזיק במצב תקין את הציוד והמיתקנים הדרושים ליחידת הכבאים למילוי תפקידיה וכן את מעון היחידה וריהוטה;
 (3) להבטיח, לקיים ולחאם את כל הסידורים הדרושים למניעת דליקות ולכיבויין;
 (4) לקבוע סידורי כבאות במוסדות ומפעלים פרטיים, לפקח על ציודם ולחאם את סידורי הכבאות כאמור עם סידורי הכבאות של רשות הכבאות;
 (5) לקבוע סידורים להגשת עזרה הדדית בינה לבין רשויות כבאות שכנות, ורשאית היא לקבוע סידורים כאמור בינה לבין רשויות כבאות אחרות, והייתה היא לעשות זאת אם נדרשה לכך על ידי שר הפנים.
5. דרש שר הפנים מרשות כבאות לקבוע סידורים להגשת עזרה הדדית בינה לבין רשות כבאות אחרת, רשאי הוא לקבוע תנאים מיוחדים להגשת עזרה זו, לרבות הוראות בדבר ביצוע משותף של כל תפקיד מתפקידי רשויות הכבאות, מינויה והרכבה של ועדת כבאות משותפת, מינוי מפקד ליחידות הכבאים שלהן והשתתפות רשויות הכבאות בהוצאות הפעולות המשותפות.
6. שר הפנים, בהתייעצות עם שר החקלאות, רשאי להתקין תקנות המחייבות בהחזקת ציוד, מיתקנים וחמרים לכיבוי דליקות מהסוגים ובכמויות שיקבע, כל אדם המחזיק בקרקע, והקרקע אינה בתחומי שטח מגורים בנוי של אזור עיריה, של אזור מועצה מקומית או של כל ישוב אחר.

* נתקבל בכנסת ביום א' באב תשי"ט (5 באוגוסט 1959); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 328, תשי"ח, עמ' 104.

7. יחידת כבאים יכול שתהיה מורכבת מכבאים מתנדבים או מכבאים או משניהם כאחד. הכל כפי שייקבע בתקנות. הרכבה של יחידת כבאים
8. רשות כבאות תעסיק את יחידת הכבאים שלה ותשתמש בציודה גם להצלת נפש ורכוש שאינה כרוכה בכיבוי דליקות. שירותים נוספים
9. רשות מקומית שהיא רשות כבאות תכלול בתקציבה, בכל שנת כספים, הכנסות והוצאות לשיירותי כבאות. תקציב רשות מקומית שהיא רשות כבאות
10. רשות כבאות שהיא איגוד ערים תערוך, לכל שנת כספים, הצעת תקציב המראה אומדן הכנסות והוצאות לשיירותי כבאות (להלן – תקציב כבאות) והוראות סעיף 11 לחוק איגודי ערים, תשט"ו–1955¹, יחולו בשינויים המחוייבים לפי הענין. תקציב רשות כבאות שהיא איגוד ערים
11. רשות כבאות שהיא איגוד ערים, רשאי שר הפנים, לאחר שנתן לרשות הכבאות הזדמנות להשמיע את דבריה, לשנות או לבטל פרט בהצעת תקציב הכבאות, וכן להוסיף בה פרט, אם ראה נסיבות מיוחדות המחייבות זאת. שינוי בתקציב רשות כבאות שהיא איגוד ערים
12. (א) רשות כבאות תמנה ועדת כבאות. ועדת כבאות
- (ב) היתה רשות הכבאות איגוד ערים – יתמנו חברי הועדה מבין חברי המועצה של איגוד הערים.
- (ג) היתה רשות הכבאות רשות מקומית – יתמנו מחצית חברי הועדה, ונוסף להם היושב ראש, מבין חברי מועצת העיריה או המועצה המקומית; יתר חבריה יתמנו שלא מבין חברי המועצה ועובדיה.
- (ד) מפקד יחידת הכבאים ומפקח הכבאות הראשי או מפקח כבאות שהוסמך לכך על ידי, יוזמנו לשייכות ועדת הכבאות ויהיו רשאים להשמיע בהן את דברם.
- (ה) לא תחליט רשות כבאות בענין הנוגע לתפקידיה לפי חוק זה, אלא לאחר תתייעצות עם ועדת הכבאות.
- (ו) רשות כבאות רשאית לאצול לועדת הכבאות מתפקידיה ומסמכויותיה לפי חוק זה ובתנאים שקבעה, למעט הסמכויות לפי הסעיפים 10 ו-37.
13. למרות האמור בסעיפים 4 ו-17 לחוק איגודי ערים, תשט"ו–1955, רשאי שר הפנים, על אף התנגדותה של רשות מקומית מעוניינת כאמור בסעיף 3 (ג) לאותו חוק או על אף אי הסכמתה של רשות מקומית כאמור בסעיף 17 לאותו חוק, להקים בצו איגוד ערים שתפקידו להבטיח שירותי כבאות, או לצוות על צירופה של רשות מקומית לאיגוד ערים שתפקידו להבטיח שירותי כבאות, הכל לפי הענין. הקמת איגוד ערים לשיירותי כבאות
14. שר הפנים יתקין תקנות בדבר הסדרים ותנאים לעזרה הדדית בין רשויות כבאות. תקנות בדבר עזרה הדדית
15. במקום הנמצא מחוץ לתחומה של רשות מקומית רשאי שר הפנים למנות אדם או חבר בני אדם למלא את התפקידים והחובות המוטלים על רשות כבאות לפי חוק זה, כולם או מקצתם, ורשאי שר הפנים לחייב רשות כבאות להעסיק את יחידת הכבאים שלה או להשתמש בציודה, דרך קבע או עראי, במקום הסמוך לתחומה ואינו נמצא בתחומה של רשות מקומית. מקום שהוא מחוץ לתחומה של רשות מקומית

¹ ס"ח 176, תשט"ו, עמ' 48.

מקור הקצבותיהן של הרשויות המקומיות לרשויות הכבאות

16. (א) רשאית רשות מקומית להטיל, לשנת כספים פלונית, תוספת לארנונה קיימת או ארנונה מיוחדת, שההכנסות ממנה ישמשו להוצאותיה או לחלק מהוצאותיה כרשות כבאות, ואם היתה מואגדת באיגוד ערים ששירותי כבאות כלולים בתפקידיו, כמכסתה או כחלק ממכסתה להוצאותיו של אותו איגוד ערים כרשות כבאות.

(ב) לענין הטלה, פרסום, גביה, קנס פיגורים, ערר וערעור, דין תוספת לארנונה קיימת כדין הארנונה הקיימת, ודין ארנונה מיוחדת כדין ארנונה כללית על נכסים שאינם אדמת בנין המוטלת על ידי מועצת עירייה, בשינויים המחוייבים לפי הענין.

(ג) שר הפנים, בכאוו לאשר את תקציבה של רשות מקומית או את שיעורה של התוספת לארנונה קיימת או של הארנונה המיוחדת, יתן דעתו על כך שסך כל ההקצבות של כלל הרשויות המקומיות לשירותי כבאות, בין אם רשות מקומית פלונית הטילה תוספת לארנונה קיימת או ארנונה מיוחדת ובין אם לאו, יגיע למחצית אומדן ההוצאות לשירותי כבאות של כלל רשויות הכבאות, כפי שאושרו על ידי שר הפנים, לרבות מקומות שהם מחוץ לתחומה של רשות מקומית וששר הפנים החליט שיש לקיים בהם שירותי כבאות; יתר הכספים להוצאותיהן של רשויות הכבאות יבואו מתוך הקרן לפיצוי נזקי מלחמה כאמור בסעיף 17, ובלבד שהקצבותיהן של רשות מקומית לרשות כבאות לא יעלו על שני שלישים של סכום הוצאות רשות הכבאות כפי שאושרו על ידי שר הפנים.

(ד) בסעיף זה —

“ארנונה קיימת” — ארנונה שהרשות המקומית רשאית להטילה על פי כל דין;
“הקצבה” — למעט הקצבה מתוך הכספים הבאים מחלוקה לפי סעיף 17 (ב).

הקצבה מהקרן לפיצוי נזקי מלחמה

17. (א) שר האוצר יעביר לשר הפנים בכל שנת כספים מתוך הקרן לפיצוי נזקי מלחמה שהוקמה לפי סעיף 3 לחוק הארנונה לפיצוי נזקי מלחמה, תשי”א—1951², סכום כשיעור מחצית סך כל אומדני ההוצאות לשירותי כבאות, כפי שאושרו על ידי שר הפנים, של כלל רשויות הכבאות, לרבות מקומות שהם מחוץ לתחומה של רשות מקומית וששר הפנים החליט שיש לקיים בהם שירותי כבאות, ובלבד שהסכום לא יעלה על 6% מהכנסותיה של הקרן באותה שנת כספים.

(ב) הסכום האמור בסעיף קטן (א) ישמש להוצאותיהן של רשויות הכבאות, לרבות מקומות שהם מחוץ לתחומה של רשות מקומית וששר הפנים החליט שיש לקיים בהם שירותי כבאות, ושר הפנים, בהתייעצות עם שר האוצר ושר החקלאות, יחליט על חלוקתו של הסכום בין רשויות הכבאות והמקומות כאמור.

תשלומים לשירותים

18. לא תגבה רשות כבאות תמורה בעד שירות לפי חוק זה אלא בהתאם לתקנות שהותקנו לפיו; תשלום המגיע לרשות כבאות בעד שירות יהיה ניתן לגביה לפי הוראות החוק החלות בזמן הגביה על גבייתן של ארנונות שהוטלו על פי פקודת העיריות, 1934³, בשינויים המתורייבים לפי הענין.

דין אגודות כבאים קיימות

19. (א) אגודת כבאים בתחומה של רשות כבאות — זכויותיה והתחייבויותיה שהיו קיימות ביום כ”ב באדר ב’ תשי”ט (1 באפריל 1959), והן קיימות ביום תחילתו של חוק זה, יעברו לרשות הכבאות; זכויותיה והתחייבויותיה שנוצרו לאחר כ”ב באדר ב’ תשי”ט (1 באפריל 1959), לא יעברו לרשות הכבאות אלא במידה שהחליטה על כך רשות הכבאות, לאחר שניתנה לאגודת הכבאים הזדמנות להשמיע את דברה.

² ס”ח 68, תשי”א, עמ’ 44.

³ ע”ר 1034, תוס’ 1 מס’ 414, עמ’ 1.

(ב) רשאית אגודת הכבאים, תוך שלושה חרשים מיום שנמסרה לה הודעה על החלטה כאמור של רשות הכבאות, לערור עליה לפני שר הפנים, והחלטת השך תהיה סופית.

סמכויותיהם
וחסינותם של
כבאים ושוטרים
במילוי תפקידם

20. כבאי, כבאי מתנדב ושוטר רשאים, במילוי תפקידם, להיכנס לכל חצרים שדליקה פרצה בהם או עלולה להתפשט אליהם, וכן לחצרים שקיים צורך להיכנס אליהם כדי לכבות דליקה, או למנוע התפשטותה, או להגן על נכס מפני דליקה או מפני נזק מפעולות לכיבוי, או כדי להציל נפש או רכוש, בין במקרה דליקה ובין במקרה סכנה אחרת, ולעשות כל דבר הנראה להם דרוש למטרות אלה; כן רשאים הם להרוס רכוש במידה הדרושה באופן סביר למניעת התפשטותה של דליקה שפרצה.

אימתי לא ישאו
כבאי ושוטר
באחריות

21. כבאי, כבאי מתנדב ושוטר לא ישאו באחריות בשל פעולות לפי סעיף 20 שביצעו בתום-לב, במידה סבירה וללא רשלנות.

מינוי מפקח
כבאות ראשי

22. שר הפנים ימנה מפקח כבאות ראשי לצורך חוק זה ויקבע את תפקידיו ואת סמכויותיו.

גיוס ציוד וחמרים
לכיבוי דליקה

23. פרצה דליקה ונראה למפקד יחידת כבאים (להלן — המפקד), ובהיעדר מפקד — לקצין משטרה מדרגת מפקח ומעלה או לשוטר שהוסמך על ידיו (להלן — קצין משטרה), שהציוד או החמרים לכיבוי דליקות העומדים לרשות המפקד עלולים לא להיות מספיקים לכיבוי הדליקה, רשאים הם לצוות על כל אדם, למעט רשות כבאות, המחזיק בציוד וחמרים לכיבוי דליקות, או הראויים לשימוש כזה, והנמצאים בתחום 50 קילומטר ממקום הדליקה, להעמידם לרשות המפקד או קצין המשטרה, לכיבוי הדליקה.

גיוס אנשים

24. (א) פרצה דליקה ונראה למפקד, ובהיעדר מפקד — לקצין משטרה, שאין לרשותם כבאים או כבאים מתנדבים במספר מספיק לכיבוי, רשאים הם לגייס לכיבוי הדליקה כל אדם בגיל מ-16 ועד 50 שנה שמקום מגוריו הקבוע נמצא בתחום 10 קילומטר ממקום הדליקה.

(ב) מי שגוייס לפי סעיף זה, חייב כל עוד לא נסתיימו פעולות הכיבוי, לציית להוראותיהם של המפקד או קצין המשטרה בכל הנוגע לכיבוי הדליקה.

(ג) שר הפנים רשאי להתקין תקנות בדבר סמכויותיהם של מפקד וקצין משטרה לענין סעיף זה, ורשאי הוא להגביל את חלות הוראותיו של סעיף זה למקומות פלונים או מסוג פלוני.

פיצויים בעד
ציוד וחמרים
שגוייסו לכיבוי
דליקה

25. (א) העמיד אדם ציוד או חמרים לכיבוי דליקה, או הראויים לשימוש כזה, לרשותו של מפקד או קצין משטרה, בהתאם לצו לפי סעיף 23, תהיה רשות הכבאות שבתחומה אירעה הדליקה חייבת להחזיר לאותו אדם את הציוד והחמרים שלא השתמשו בהם לכיבוי הדליקה ולפצות את בעל הציוד או החמרים בעד הציוד והחמרים שלא הוחזרו כאמור ובעד כל נזק שנגרם לציוד.

(ב) אירעה הדליקה במקום הנמצא מחוץ לתחומה של רשות מקומית, תהיה חובת החזרת הציוד והחמרים וחובת הפיצויים כאמור על רשות הכבאות ששר הפנים חייב אותה להעסיק את יחידת הכבאים שלה או להשתמש בציודה באותו מקום כאמור בסעיף 15.

גימלאות מחמת
פגיעה לכבאי
מתנדב

26. (א) כבאי מתנדב שנפגע תוך כדי מילוי תפקידו ועקב מילוי תפקידו, או שחלה עקב מילוי תפקידו במחלה שהיא מחלה מקצועית כמשמעותה בסעיף 15 לחוק הביטוח הלאומי, תשי"ד-1953⁴ (להלן — חוק הביטוח הלאומי), יהיה זכאי לאותן גימלאות מחמת פגיעה או מחלה שזכאי להן כבאי, כאילו קיבל משכורת כמשכורתו של כבאי מאותה דרגה

4 ס"ח 137, תשי"ד, עמ' 6.

באותה יחידת כבאים, ואם היתה היחידה מורכבת מכבאים מתנדבים בלבד או שלא היו בה כבאים מאותה דרגה, כמשכורתו של כבאי כאמור ביחידת כבאים דומה לה ככל האפשר. (ב) לענין סעיף זה יראו כמעבידו של הכבאי המתנדב את רשות הכבאות המחזיקה את יחידת הכבאים שהוא נמנה עמה.

פיצויים מחמת פגיעה לשאינם כבאים או כבאים מתנדבים

27. (א) מי שנפגע תוך כדי ביצוע פעולה לכיבוי דליקה, למניעת התפשטותה או להצלת נפש או רכוש ועקב ביצועה של פעולה זו, יהיה זכאי לאותן גימלאות מחמת פגיעה שזכאי להן כבאי לפי חלק ב' לחוק הביטוח הלאומי, אם נתקיים בו אחד מאלה:

(1) הוא גוייס לפי סעיף 24 ולא פעל בניגוד להוראותיו של המפקד על פער-לות הכבאים במקום הדליקה;

(2) הוא ביצע בתום-לב פעולה מהפעולות האמורות כאין כבאי או כבאי מתנדב נוכח במקום הדליקה, או שהתחיל בביצוע פעולה כאמור ותוך כדי ביצועה הגיע כבאי או כבאי מתנדב למקום הדליקה והוא לא יכול היה לדעת על כך, או אחרי שהגיע כבאי או כבאי מתנדב למקום הדליקה המשיך בביצועה ללא התנגדות המפקד על פעולות הכבאים במקום הדליקה והוא לא פעל בניגוד להוראותיו של אותו מפקד;

(3) הוא השתתף בפעולות האמורות בהסכמת המפקד על פעולות הכבאים במקום הדליקה ולא פעל בניגוד להוראותיו של אותו מפקד.

(ב) לצורך מתן גימלה כאמור בסעיף קטן (א) יראו את משכורתו של מי שזכאי לגימלה כאילו קיבל משכורת כמשכורתו של כבאי בדרגה הנמוכה ביותר ביחידת כבאים שבאותו מקום, ואם אין במקום יחידת כבאים, ביחידת כבאים במקום שתנאיו דומים ככל האפשר לתנאי המקום שבו אירעה הדליקה.

מתן גימלאות לשאינם כבאים או כבאים מתנדבים

28. (א) גימלאות לפי סעיף 27 יינתנו על ידי המוסד לביטוח לאומי שהוקם על פי סעיף 2 לחוק הביטוח הלאומי (להלן – המוסד) לחובת רשות הכבאות שהפגיעה אירעה בתחומה ולחובת אוצר המדינה אם הפגיעה אירעה במקום שהוא מחוץ לתחומה של רשות מקומית.

(ב) רשות הכבאות או אוצר המדינה, הכל לפי הענין, יחזירו למוסד, על פי דרישתו, כל הוצאה שהוציא למתן גימלה והכספים ישולמו למוסד, לפי הוראות שר הפנים, מתוך הסכום שהועבר לו לפי סעיף 17.

(ג) החלק היחסי מההוצאות המינהליות של המוסד לשנת כספים פלונית הנובע מביצוע סעיף 27, כפי שיוחלט על ידי הממשלה, ישולמו למוסד, לפי הוראות שר הפנים, מתוך הסכום שהועבר לו לפי סעיף 17.

סמכות בית הדין לביטוח לאומי

29. בית הדין לביטוח לאומי שהוקם לפי חוק הביטוח הלאומי תהיה לו הסמכות היחידה לדון ולפסוק בכל תביעה לגימלה לפי סעיף 27, בכל תביעה להחזרת גימלה שניתנה בטעות או שלא כדין, והסעיפים 105, 106, 107, 108 ו-111 לחוק הביטוח הלאומי והתקנות לפיהם יחולו בשינויים המחוייבים לפי הענין.

ייצוג בפני בית הדין לביטוח לאומי

30. בכל תביעה לפי סעיף 27 המובאת נגד רשות כבאות או נגד המדינה או המוכאת על ידיה, תהיה רשות הכבאות או המדינה מיוצגת על ידי המוסד באמצעות מי שהורשה לכך על ידיו.

תחולת חוק הביטוח הלאומי

31. הסעיפים 21 והתוספת לפיו, 22 והתוספת לפיו, 23, 24, 65 (ב), 66, 67, 68, 69, 71, 83, 94 ו-95 לחוק הביטוח הלאומי והתקנות לפיהם יחולו, בשינויים המחוייבים לפי הענין, על גימלאות לפי סעיף 27.

32. (א) הזכאי עקב מאורע אחד לגימלה לפי סעיף 27 ולגימלה לפי חלק ב' לחוק הביטוח הלאומי, חוק הנכים (תגמולים ושיקום), תש"ט-1949⁵, חוק משפחות החיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תש"י-1950⁶, חוק המשטרה (נכים ונספים), תשט"ו-1955⁷, או חוק הגימלאות לנפגעי ספר, תשי"ז-1956⁸, הברירה בידו לבחור באחת מהן, אולם אם בחר בגימלה לפי סעיף 27, רשאים רשות הכבאות או אוצר המדינה, הכל לפי הענין, לתבוע ממי שחייב בתשלום הגימלאות לפי החוקים האמורים את הסכומים שאותו חייב היה מוציא למתן גימלאות במזומנים לולא בחר בגימלה לפי סעיף 27.

(ב) הזכאי לקיצבה לפי סעיף 27 ולקיצבה ממקור אחר ששר הפנים הכריז עליו בצו כקופה ציבורית לענין סעיף זה, לא יהיה זכאי לקיצבה לפי סעיף 27 אלא במידה שסך כל הקיצבאות מהמקור האחר ועל פי סעיף 27 אינו עולה, בשעת תשלום הקיצבה, על המשכורת המשתלמת לעובד מדינה בדרגה הנמוכה ביותר.

33. שר הפנים רשאי לאצול לאחר מסמכיותיו לפי חוק זה, כולן או מקצתן, פרט לסמכויות-תיו לפי הסעיפים 5, 13, 14, 16, 17, 19, 22 ו-35.

אצילת סמכויות

34. המסרב להעמיד לרשות מפקד או קצין משטרה ציוד או חמרים לכיבוי דליקות בהתאם לצו לפי סעיף 23, המסרב להיענות לגיוס לפי סעיף 24, המפריע לכבאי או לכבאי מתנדב או מונע בעדם מלבצע את תפקידם, המשמיע ביודעין אוזעקת-דליקה לשוא או גורם כך להשמעתה, או העובר על הוראה מהתקנות שהותקנו לפי חוק זה, דינו - מאסר ששה חדשים או קנס 1000 לירות.

עונשין

35. שר הפנים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו, ובין השאר תקנות בדבר -

ביצוע ותקנות

(1) ארגון שירותי כבאות ויחידות כבאים;

(2) מינוים של מפקדי יחידות כבאים והעסקתם של כבאים, לרבות כבאים מתנדבים, הכשרתם, תפקידיהם, תנאי שירותם, דירוגם וקיום משמעת במילוי תפקידיהם;

(3) קביעת שכרם וזכויותיהם של כבאים לקיצבאות ולפיצויים;

(4) אמצעי אוזעקת-דליקה, ציוד ומיתקנים שישתמשו בהם לצרכי כיבוי דליקות ופיקוח על ייצורם;

(5) הספקת מים והתקנת מיתקני מים לצרכי כיבוי דליקות;

(6) חקירות בסיבות דליקות וגורמיהן.

36. לא יתקין שר הפנים תקנות לפי סעיף 35 פסקה (3) אלא לאחר התייעצות עם ארגון העובדים המייצג את המספר הגדול ביותר של עובדים.

חובת התייעצות

37. רשאים רשות מקומית או איגוד ערים ששירותי כבאות הם בתחום תפקידיו, להתקין חוקי עזר לביצוע תפקידיהם או למילוי חובותיהם לפי חוק זה.

חוקי עזר

38. הוראות חוק זה יחולו גם על המדינה.

תחולה על המדינה

5 ס"ח 25, תש"ט, עמ' 278.

6 ס"ח 52, תש"י, עמ' 162.

7 ס"ח 180, תשט"ו, עמ' 74.

8 ס"ח 213, תשי"ז, עמ' 22.

39. חוק זה אינו בא לפגוע בהוראות חוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א—1951.⁹ שמירת חוק
 40. בטלים — ביטול
 (1) פקודת החקירה במקרי שריפה, 1937¹⁰;
 (2) הסעיפים 7 ו-9 לחוק למניעת שריפות בשדות, תשי"א—1949.¹¹
 41. תחילתו של חוק זה היא ביום פרסומו ברשומות; אולם הסעיפים 17, 27, 28, 29, 30, 31, תחילה
 32, תחילתם ביום ד' בניסן תש"ך (1 באפריל 1960).

ישראל בריהודה
 שר הפנים

דוד בן-גוריון
 ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
 נשיא המדינה

⁹ ס"ח 71, תשי"א, עמ' 78.
¹⁰ ע"ר 1937, תרס" 1 מס' 667, עמ' 142.
¹¹ ס"ח 30, תשי"א, עמ' 32.

חוק רשות חקלאית בפתח-תקוה, תשי"ט—1959*

1. מוקמת בזה רשות חקלאית שתחומה יהיה השטח שהיה כלול בתחומה של המועצה המקומית לשטח הכפרי של פתח-תקוה ערב ביטולה על ידי צו המועצות המקומיות (השטח הכפרי של פתח-תקוה) (ביטול), תשי"ט—1958¹ (להלן — הרשות). שר החקלאות רשאי, לאחר התייעצות עם שר הפנים, לשנות, בצו שיפרסם ברשומות, את תחומה של הרשות, אולם לא יכלול בה כל שטח הכלול באזור שיפוטה של רשות מקומית.
2. הרשות תהא מוסמכת לפעול בתחומה בכל ענין מענינים אלה:
 (1) מלחמה במזיקים ובנגעים של החי והצומח ונקיטת אמצעים למניעתם, להדברתם ולסילוקם;
 (2) ניקוז;
 (3) שמירה על גידולים ויבולים חקלאיים;
 (4) התקנת דרכי גישה והחזקתן.
3. הרשות היא תאגיד, כשר לכל חובה, זכות ופעולה משפטית.
4. הרשות תנוהל על ידי מינהלה של 9 חברים, שיתמנו על ידי שר החקלאות, בהודעה ברשומות, אלא שפינוי מקומו של חבר במינהלה אינו גורע מסמכותה לפעול לפי החוק כל עוד מספר חבריה לא פחת מחמישה.

* נתקבל בכנסת ביום א' באב תשי"ט (5 באוגוסט 1959); הצעת החוק ודברי הסבר נפרסמו בה"ח 374, תשי"ט, עמ' 160.
 1 ק"ת 836, תשי"ט, עמ' 156; ק"ת 847, תשי"ט, עמ' 360.